

Ad circumspēctos, atq̄ probatē fidei viros Nicolaum
& Andream Salomones ciues cracouieñ, de armis
ob virtutē maioribus suis concessis, quibus
& ipsi merito gaudent Carmen Vides
richi Fabri Rheti.

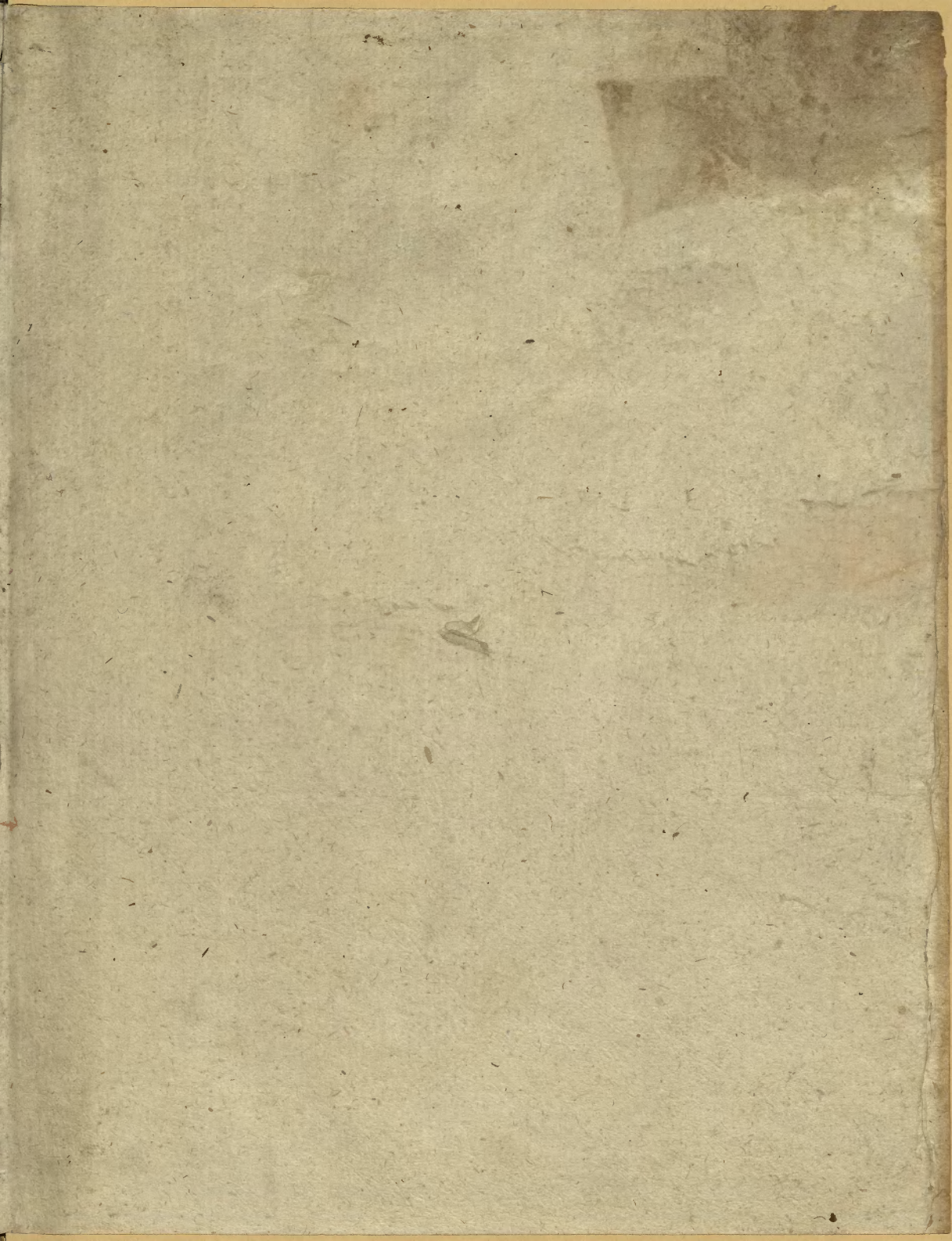
OMnibus vna licet generis sit origo, scelestā &
Degener vt nemo, quem nisi vita facit.
Si inspicimus nostrē fragilis primordia vitę,
Est genitor cunctis vnus, & vna parens,
Sed tamen in primis refert quo sanguine cretus
Quilibet, ac proprium nunc genus vnde trahat,
Pulchra suis virtus veniens, meritisq̄ parentum
Efficit ingenuum, & clarior ortus aui.
Quem penes est virtus nemo hoc generosior illo,
Hec hominum terris tollit ad āstra genus.
Re sine/ qui falsos numerat, seu nomine tantum/
Ipse nullus, titulos, nil prope laudis habet,
Nil quasi laudis habet, nomen sed iactat inane
Degenerans, vicia & detegit vsq̄ sua.
Bellica quem virtus ornat, quem splendor auitę
Stirpis, & ingenium, cum probitate simul.
Qui foris, atq̄ intus, factis, animoq̄ relucet,
Hic titulum verę nobilitatis habet.
Marius, & Cęsar, Magnus, Sic Scipio, Cocles,
Sic Fabij gestis enituere suis,
Sic quoq̄ de nitido Salomonū stemmate nati
Nobilium proceres commeruerunt decus,
Splendida Sarmatię gererent insignia gentis,
Hęc sunt virtutis pręmia certa suę.
Arma togę bene conueniunt, Martiq̄ cruento,
Tempore sunt omni fortibus apta viris.

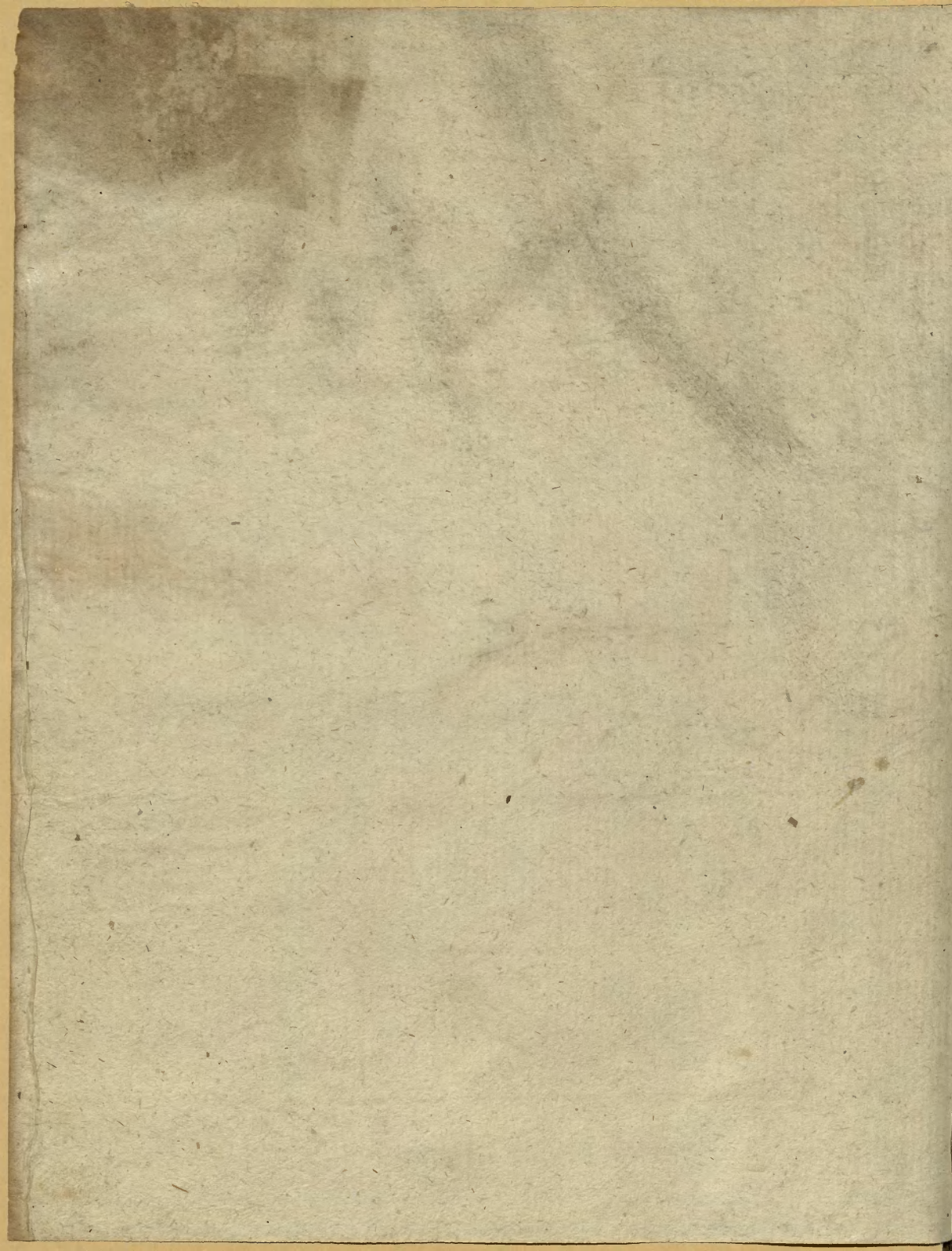
En ales niue candidior, phœboq̄ dicata,
Flebilibus numeris quę sua fata canit,
Belliger hinc nigro sonipes stat tegmine cinctus,
Qua sinit instructos scandere sæpe viros.
Cernimus & galeam cristis, treisq̄ ere nitentes
Hastas, diuersum quodlibet vnde notat.
Candorem tibi signat olor, mentemq̄ pudicam,
Hastę animos fortes, munera Martis equus.

506 - 5.19

V L D E R I C H I

FABRI RHETI AEGLOGAE
DVAE NVPER EDITAE,

Quarum vna Daphnidis, altera
vero Stygeti nomine ins
scripta est.

FABER LECTORIBVS.

Plebis ad Eurotam residet quū turba prophang,
Perq̄ dies totos ocia vulgus agit.
Excudit interea sapiens e corpore segnem
Pigriciam, & tempus computat articulis.
Omne iuuat vitę studijs impendere claris
Aeuum, atq̄ ipse sibi hinc vtile calcar erit.
Maxima quandoq̄dem est homini iactura dierū.
Labitur, ac nunq̄ vel breuis hora redit.

502 paler.

Prudenti, singularisq; industrię viro domino Nicolao
Salomoni Ciui Cracouieñ, atq; insigni studiosoꝝ
patrono, Vlderichus Fabri Rhetus S. D.

Quam superiori anno optime Nicolae: salutē ceteroꝝ exemplo consulens
Cracouia me contulisset vna cum Philippo Gandelio homines vt vers
fatear: 7 virtute: 7 licetis plurimū adomato (Similis etenim vtriq; no-
strum Cracouie vidende causa erat) eo potissimū tēpore: quo sicut poeta
canit: Sitiunt herbe: 7 peccati iam gratior vmbra est: Jam rapidus torrens sitiens
res Syrius Indos Ardebat cælo. Lana flumina siccis faucibus ad imū rasiq; tepes
facta coquebant. Tanta illico humanitate me vix dum facie tibi notā prosequi ce-
pisti: nullisq; quod admiratiōe auget: meis: que precessissent: meritis puocatus:
Sed genina quādam animi: vt videre videor: liberalitate splendide excepisti: ac
quod plura facio: omni tue beneuolē: atq; humaniter tractasti. At si omnibusqui
viquam de me bene meriti sunt: satisfecero: Tibi tamen vel vni Cracouie: 7 do-
mino Sebastiano Schranz ciui Tiennen i viro vt vno plura complectar arguo:
integerrimo: ob tam preclara in me collata sponte beneficia: nam ingenue agnos-
co: quibus animū plane deuinxistis meū: nunq̄ satisfacere poterō. Adeo vterq;
erga me liberalis: humanusq; existit: vt beneficiorū cumulus: exiguas (Si tamen
aliquę sunt) ingenij vires multā excedat. Utinā aliquando: pari reddendos
vobis respondere possem. Tibi autē (arbitror) Nicolae a maioribus: perinde atq;
hereditariū ius: illa animi erga studiosos liberalitas relicta. Quis enim nō nouit
cum res luce meridiana clarioꝝ sit: quā mansueti erga omnes animi parens ille
tuus Nicolaus Salomon exriterit: licet immatura propemodā morte e vitis sub-
latus. Quid de quo Petro Salomoe viro omniā prudētissimo loquar: qui ob in-
signes virtutes elapsis abbinē aliquot annis Sarmatē regibus intimus a cons-
ilijsq; fuit: Preterea Cracouieñs senatus qui semp equitate: prudentia: consilio:
atq; id genus senatoris virtutibus polluit. E. hodie nulli secundus habetur facile
se principem gessit. Nemo quandoquidē eo in rebus ciuilibus pagendis acurioꝝ:
atq; prudentioꝝ: nemo in iudicando constantioꝝ: cognoscendo diligētioꝝ: ac po-
stremo in iusticia exercēda equioꝝ. Taceo hic de summa eius in superos pietate:
cuius post obitū certissima reliquit argumenta: quemadmodum hodierno die in
plerisq; Cracouie sacris edibus videre est: que omnia singillatim recēdere multo
altioꝝ foret negotij: ceterā vt redeam vnde digressus. Tuas tam preclaras animi
vires vtpote ad summū aliquādo glorie cumulum peruenturas: Quis 7 nunc in
obsuro neutiq; collocare sint: extremis quod atunt labris attingisse sat erit: imo
nostri erga te amoris animū aperire in presentiarū sufficere: habenda est enim epis-
tole ratio. Accedit 7 illud amantē esse eum non onerare laudibus. Nostrū idcirco
Dapnūm amantissime Nicolae quē in huius rei memoriā Cracouie interea iusti-
mus: ea qua alia soles fronte: accipe: iustimus inq; grauioribus subinde occupa-
tionibus impediti successibus loris. Iustimus 7 alia que suo quoq; tēpore in lucem
dabimus: si bec ludicra tibi: vt minime diffido: arriserint. Pastorali stilo carmi-
nis genere id exigente: vsi sumus. Porro eo ipso figmento nostrum Cracouie: in-
terimq; Tiennen: quā inuisi reliqueramus: statū 7 conditionem obiter significare
volumus. Nosti siquidem q̄ horrenda pestilētia Austriam plus minus sex men-
sibus vecauerit. Quod ad psonas attinet sic habeto: per Dapnūm teipsum Intel-
ligas. Thyrsis Sebastianus Schranz optimus vir erit: Palemon Tiennenē quādam
Delibæus ipse sum. Tienna Amaryllis Lycoris Cracouia esto. Tale ex edibus
tuis Cracouie idibus Februarij. Anno 1572.

VLDERICHI FABRI RHETI AEGLOGA
CVI TITVLVS EST DAPHNIS.

Interlocutores Thyrsis, Melibœus, & Palæmon.

Thyrsis.

ILlice sub patula recubans Melibœe supinus
Ruralem gracili musam modularis auena,
Compositoq; doces hylaris iam carmine opacas
Formosam valles late resonare Lycorim,
Maxima feruentis dum nos incommoda cœli,
Forsitan audieras, patimur, stragemq; per agros,
Nil miseret nostri, rerum securus in umbra
Tu resides, dulcem patriam, & cerealia pingui
Linquimus arma solo tristes, collemq; subortis
Vitifera lachrymis, dubio procul vltima terræ
Visuri, impellit bibulas vbi Bethys arenas.

Tez Inuitis teneros quantum seuisset in hœdos
Atra lues, reliquumq; pecus regione propinqua
Auribus accepi, siquidem mihi rettulit Idas,
Nec tibi diffido, quin has te iusta querelas
Fundere causa facit, cladis miseresco seuerę.
Thyrsi libet gelida mecum requiescere in umbra.
Gratior hic pictis multo vires herba tapetis.

Thyr Quod parcis flores apibus, quæ tecta relinquunt
Vere nouo, circumq; thymos, salicesq; iuuentus
Missa fauis volitat, vitreę & sitientibus vnde.
Quod vites Baccho, quod flos redolentis anethi
Aut Cythis capris, viridi hoc nunc gramine fesso
Blanda quies, suavisq; vaga mihi somnus in umbra est.

Met Non ergo inuideas, nobis dedit ocia nuper
Formosus Daphnis, iuxtaq; errare capellas,
Cernis vti, nostras iussit per pascua licta.

A. H.

Hic vbi muscosi fontes, & spumifer amnis
Labitur, atq; sicim pecudum restinguit anhelam,
Insuper arguta, nescis? & arundine gratos
Ludere concessit perpulchrę Amaryllidis ignes.
Hanc Adamo hyberna cuius niue membra nitescunt
Candidiora, rubet facies, rubor ille decorus,
Vt niueo sanguis lacti permixtus, adornat
Egregie vultum, nec obest, sed suadet amorem.
Huic igitur, meruit, pridem iam munera seruo
Poma decem, nunc quinque dabo, post altera mittam,
Pręterea geminos reperi super arbore foetus
Turturis excelsa, strictos quę forte parabam
Alitibus laqueos, cępit plumescere vterq;.

Thyr Haud egdem inuideo rebus melibœe secūdis,
Ast potius miror supero quo numine faustam
Deducas vitam, simul & meliora peractis
Tempora posco deos, Verum hac carpetur Anolbus
Infelix de sorte tua, mihi prębuit ingens
Solamen, leuiusq; graues me ferre labores
Tam bona prosperitas vitę monet, atq; tuarum
Euentus rerum. Video quia numina ruris
Plus nostris aliena fauent, nec spernit Apollo.
Nempe canis possent rigidas quę auertere quercus
Carmina, siue truces Libyę mulcere leones,
Iam quoq; dulcisonę releuant mea damna canonę,
Tristantemq; malis animum solantur acerbis.
Hinc te Amaryllis amat merito, quę soepe stygetum,
Vnde dolet grauius, spreuit, cui fistula ad ornum
Fracta iacet, quoniam coruus velut inter olores
Vndiuagos solum triuiss incondita reddit
Sibila, proq; modis cantus effundit ineptos,
Da tamen inprimis largo de munere cuius

Hos recinis modulos quis sit Melibœe, deus ne?
Pande deum, Sin Daphnis erit qui rura locauit
Optima, iure colis Daphnim, veneraris, amaſq̃.

Me: Quñ prius audiero quę ſint hæc grandia rerum
Damna, vel, vt quereris, præceps iniuria cœli,
Expecta, impatiens adeo, tibi ſingula dicam.
Triftior es ſolito, Vetus eſt ſententia Thyrfi,
Atq̃ probata diem pluuias de iure ſerenam
Inſequier, rapidumq̃ magis poſt nubila ſolem.
Non manet vna Poli facies, neq̃ ſemper ab arce
Iupiter ætherea tonitru iaculatur in altas
Fulmina multiſono turres, Boreęq̃ gelantis
Frigora torridior ſequitur cõmuniter eſtas,
Exhylarare licet frontem, Quid pectus anhelum?
Quid vultus ſubriſtiſ: & hæc ſuſpiria crebra?
Num tuleras maiora ſciam q̃ forte pericla?

Thyr Heu, multo, Sed lingua neq̃ ſatis vlla profari.
Crede mihi innumeras pelagi numeraret arenas
Quis citius, vel nocte ſimul radiantia cœlo
Sydera, q̃ ſpacio paſſus quę aduerſa capellis
Exiguo eloquerer, longus me deſeret annus.

Me: Sœpe viriſ nocuit magno tacuiſſe dolore,
Quin etiam vehemens adimit tam pectore moeror
Contentus tacito, fragilem q̃ gaudia vitam.
Nec deſunt exempla, tulit nimis anxia vatem
Queſtio diuinum, Quoſdam periſſe cachinnis
Indubitata fides perhibet, riſuq̃ ſoluto.

Thyr Omnis abeſt riſus, lachrymas inimica coegit
Lanigeri fortuna gregis me fundere amaras.

Me: Conſpicio, Sed vera tui me cauſa doloris
Præterit, inde animũ grauius mora torquet amantem,
Corpora bina licet tamen eſt mens vna duobus.

A. iij

Que modo, letitię consors, cupit atq; laborum.
Thyr   Multa forent narranda, qd hoc memorabo, quod ipse
Ex alijs dubio forsan rumore nouarum
Hausisti rerum cupidus: p̄nuncia namq;
Fama mali solet esse prior, q̄ verus ad aures
Perueniat fermo, posthac tibi plura Palęmon
(Ecce gradu properat celeri me querit opinor)
Huc veniens referet, Totam spem fertilis anni,
Quę non parua quidem, nobis fors vertit iniqua,
Quippe nephanda lues vetuit, ne frugibus illis,
Quas dederat tellus, saltem supereffe liceret.
Interiere nouem iuuenes, dij, corpore tauri
P̄ualido septis, niuei quoq; velleris agna
Concidit, vnde gregis fuerat spes amplā futuri,
Heu iactura grauis, misero quā nulla valebunt
Compensare bonis olim mihi tempora vitę.
Vel si cornicis plures superare daretur
Viuendo etates, numerosa aut secula cerui,
Huius ab infecta grauidam vix tabe parentem
Seruani, modo conualuit moribunda iacebat
Ad fluuij ripas tumidi, qua Stiria montes
Nubigeros tollit, quod eo, quis vita superstes,
Per iuga compuleram, lateq; patentia prata,
Inde per vmbriferas syluas, & inhospita rursus
Tesqua, sine hospicijs pastor velut apher oberrans,
Soepe die impransus toto noctuq; silenti,
Nunc procul exilium colimus, sparsimq; vagamur,
Necq; vadores est, sumus inter saxa peręque
Atq; sacrum positi, fugimus quocunq; locorum,
Ipse imbrem vitare volens, prohi grandinis iras
Experior scuas, certę via nulla salutis,
Has scelus, has meruit pęnas, & crimen iniquū.

Me: Thyrsi virum, vt decuit, clarum pietate locutus,
Ob delicta novos mittit pecori, atq; bubulcis
Ultrix ira dei morbos, & semper iniquas
Castigat mentes viciorum, ac criminis acti.
Hinc litis, inde fames male suada, & inopia fœni,
Agricolæ que rure premunt, stabulisq; bidentes,
Hinc genus omne mali breuiter, quodcumq; sub orbe
Lunari ferimus, Bacchum, Cereremq; benignam
Grando tulit nuper, scabies iam vexat ouile.
Sic etiam plagas summus demisit in agros
Tempore Dauidis pastor, quod cedice sacro
Deprompsi, trinis sed enim grassata diebus
Hęc superum nutu pestis restincta quieuit,
Nunc autum cantus, veteres nunc fulmine quercus
Sulphureo tactę miseros monuere bubulcos.

Thyr Heu mala quę patimur summo de cœmine cornix
Garrula prædixit nobis, atq; omine bubo
Terribili, Si mens penitus non cœca fuisset,
Immo etiam cœlo tabis manifesta futurę
Signa dedit sydus radijs, & crine timendo.

Me: Qui procul extremo veniens a limite pastor
Depressa cœruice parum, quis? Nonne Palemon?
Intuor, at facie quondam mihi notior ipsa.
Barbi genus, atq; ora tegit nunc hispida, Thyrsi
Quid rerum esse putas? pullo est indutus amictu.

Thyr Haud leuiora tulit nostris incommoda, & inde.
Conqueritur, quod si placet hunc Melibœe vocato,
Fert humeris agnum, nosco, nisi lumina fallit
Ipsa loci, quod sæpe solet, distantia fallax.

Me: Heus bone, quo tendis gressus? quid fabula surdo
Narratur, properanter abit, Num voce ciebo
Stentorea? Quo pellis oues? Cur iste Palemon?

Aut quid preſe fert habitus? quin adde coronę
Te ſocium, refugamq; boues compelle ſub vmbra.

Palę: Quo Melibœe vocas? quũ me paſtoria vbiq;
Turba ſuis, velut ignotum propellat ab agris.
Ecce fatigatus, Nemo hoc me faſce leuaſſet.
Hunc geſſi catulum dorſo, quẽ nixa reliquit
Mater humo; bene ſi memini, iam ſeptima lux eſt.
Non liquidos fontis latices, non gramina vacę
Luciferis tetigere tribus, marceſcit & ipſe
Dux gregis, hei non ampla replent mihi mulcra capellę.

Me: Non igitur poſita viridem profundis in herbam
Mole diu preſſum latus hoc, deſeſſaq; membra?

Thyt: Summa tenet cœli phœbus, nanq; vmbra bacillo.
Experiat, breuior, Tantũ ſupereminet ille.
Omnia nunc rapidi vitant incommoda ſolis.
Sic nemus vmbriſerum pecudes, ſpineta lacerti,
Et latam querit platanum ſibi paſtor oberrans.
Aſſideas, donec titam deurgat, & aura
Mitior exoriens tepido reſpiret ab ortu.

Me: Quo cepit ſequi lues hec menſe Palęmon?

Palę: Iam prope meſſis erat finem, quo tempore ſyduſ
Infeſtum agricolis oritur, dum flatibus Auſtri
Fortius inſpirant, vapor & terreſtris adauget
Hũmores, q̄thramq; graui corrumpit odore.

Me: Diuerſi hic generis morbi paſtoribus, atq;
Armentis veniunt, ouium tunc corpore ſanguis
Putreſcit, turpiſq; boues reſolutio ventris
Debilitat, necq; ipſa vacant tunc ſepta veneno
Quippe ſubingreditur ſerpens, aut vipera morſu
Pungit oues acri latitans ſub tegmine noctu.

Palę: Maior erat tum cura gregis, Nam rura frequenter
Luſtrabam, focus aq; herbis redolebat odoris.

Mane sub auroꝝam, prono & quũ vesper olymꝝo
Lumine processit rutilo, nec cornua cerui
Vsta focis, nidor pellit procul ille cerasies,
Defuerunt, sed me penitus frustrata laboris
Sedulitas, studium & teneris nil profuit hœdis,
Forte ego fiscellam limoso texere iunco
Hoc tereti adnixus baculo conabar in vsu
Lactis cogendi tutus mihi iure videbar,
Sicca meas tussis cœpit vexare capellas,
Quo magis, atq; magis vicio crescente, secuta est
Horrida pestilitas, rigidis quę cuncta bidentum
Prata cadaueribus strauit, neq; finis haberi,
Donec grex aderat, vacuos dehinc seuit in agros,
Non secus atq; ruens culmis per inania grando
Frigore condenso flauam deturbat aristam,
Pars abigunt iuuenes subito cum matribus agnos,
Quidam humiles mutare casas, & pasua tantum
Vtile duxerunt, auram quod pestis inanem
Inficit vsq; magis, Statui disferre parumper,
Quandoquidem parui curis distractus agelli.
At quid non passus? Circum quot fortia sepes
Corpora pastorum, tumidisq; inflata venenis,
His ego vidi oculis: res est miseranda relatu,
Sunt Coryli testes, duręq; sub alpibus Orni.
Stant vituli, raucisq; fame mugitibus omnes
Credo vrgente, vias implent, Nemo omne boatu
Consonat, & partim nullo custode vagantur
Deuia lustrantes, partim cecidere reclusis
Ante oculos stabulis, Negat & vicinia pastum
Reliquijs ouium, subeunt deserta bubulci,
Atq; specus habitant, cœlo pars degit aperto,
Quippe lues haurit villas, populatur & vrbes.

B

Quid? quod & incolumis duxit qui mane iuencos
Vpilio, postq̄ nitidum tepescerat hora
Prima diem, roremq̄ pecus discusserat herbis,
Solis ad occasum modico comitatus ouili
Æger adest, forsan gelidishic luce sequente
Effertur pedibus multum lacrymante Neq̄ra.
Adde quod & piq̄te volucres moriuntur iniquo
Æthere, nec latebrę profunt serpentibus atris,
Pabula non bobus, nec aquosis piscibus vnde.
Idcirco non morbus oues, armenta q̄ solum
Pestifer absomit, verum contagio gentes
Dira per incautas, longeq̄ mapalia vastans
Serpit in omnę genus iuxta pecorumq̄, hominũq̄.
Hinc nos palantes vacuis discurrimus agris.
Haud aliter medijs errant animantia syluis,
Nodoso quorũ rete sacrum iam cinxit ab omni
Parte nemus, cursu inde notat vestigia anhelio
Pręceps venator, sequiturq̄ indagine prędam,
Si qua latet, canibus, ciet hanc clamore sonoro.
Ecce racemiferę lentis modo vitibus vutę
Intumuerę, malum quando hoc superadditur istis,
Grataq̄ colliculis feruet vindemia apricis.
(Poma sub arboribus, fœnum computruit agris)
Hec tantum restat miseris, nec certa colonis,

Thyr   Tempora nos fugiunt, quoniam decliujs olympo
Paulatim rapidos celfo sol mitigat ęstus
Exul ego interea pallentis cornua lunę
Heu quoties vidi proprijs male tutus in aruis

Palq̄   Palmite maturos Bacchi quis carpit onusto
Nunc fructus? quis ruris opes? aut cętera dona
Colligit autumnis? dum nos hinc inde vagamur,
Non crebro calcat tumidas pede vinitor vuas,

Grandia nec madidis vigilans iam præla racemis
Imprimit, ampla vacant dulci quoq; labra Lyco.
Necq; cadis rauco spumant noua musta susurro,
Æquius illa tamen ferrem, minus atq; labores
Perpeffos quererer, tantum si vita maneret.
Densa fuit proles ouium sub matribus olim
Nunc quota pars restet cernis, vix illa superstes.
Mors rapuit, scabiesq; meum conturbat ouile
Quoquo me referam, Septis quater ipse capellas
Pascua mutando frustra (neq; cernere finem
Infectę tabis licuit, neq; visere rura)
Eduxi, vereor nigra mihi fascinet arte
Thessala oues, dubioq; pecus vel obambulet atram
Murmure sub noctem, Stabulis aut dira precetur.

Me: Nunc primum q̄ iusta tibi sit causa querelę
Accipio, totq; aduersis vtriusq; Palęmon

Palę: Compatior, fortis miseret, patrięq; relię.
Rite facis, Sed quę melior fortuna ministrat
Optatos Melibœe dies: turbamur vbiq;.
Tu calamos inflas molli resupinus in herba.

Thyr: Eia age, polliciti moneo, quas incolit oras
Diues opum Daphnis: Solita iam carmen auena
Daphnidis in laudem pulchri deprome perennem.

Me: Orbe sub arctoo, septem qua parie triones
Lucida perpetuo cœli nunc lumina terras
Despiciunt, nullisq; timent immergier vndis
Mœnibus ad ripas vrbs est extructa vetustis
Fluminis herbosas, cuius rigat vnda feraces
Sarmatię campos, liquido post amne gelatum
Ingreditur pelagus, nomen mente excidit vrbs.
Cernitis illustrem, multa quem pinus obumbrat
Relligione locum, sacer, est habitasse feruntur

B ij

Dij quondam. Sed mitis habet Polymetus eundem
Collibus imperitans Scythicis, vbi pinguis rura
Tutatur, reliquosq; sua virtute gubernat
Pastores, ne forte grauis discordia vexet,
Externusue domos humiles deuaslet, & hostis
Agmina per lucos abigat, prædamq; rapinæ.
Septa die, noctuq; suos quin visit & agros,
Dat lucem vepreta metens, pellitq; rapaces
Inde lupos, nemus atq; oculis bene dispicit omne.
Hic hic fecundos Daphnis modo possidet agros,
Vellere plus niueo pascit q̄ mille bidentes,
Præterea fruges tellus, ac munera ruris
Alma pales profert, simul & pomona, nec vnq̄
Lac pressum desit, toto formatur in orbem
Caseus huic anno, tanta est foetura bidentum,
Vt nunq̄ vel frigus iners, vel submouet estas,
Vbera semper enim referunt disienta capellæ.
Daphnis, ad hec tremula faciem nam fontis in vnda
Inspexi, rutilos phœbus cum protulit ortus,
Vix dum purpureas tegitur lanugine malas,
Puberis est qui iuuenis, cui vultus amœnus,
Atq; hilares oculi, Totum, quid? corpus adornat
Forma decens, animus tamen est super omnia mitis,
Vtpote quem Charites primum, post ille nouenus
Musarum chorus erudit, septemq; citutis
Pan, primus fluida calamos qui iungere cæra
Instituit, cantusq; sacri largitor Apollo
Daphnidi, vt audieram nuper, suat flumina testes,
Concessere nouum carmen, vocemq; sonoram,
Præcox ingenium, mira & solertia mentis,
Nescio præterea tenui quid forte latentis
Corpore virtutis multis manifestat vbiq;

Indicijs, quæ clausa licet, se prodit aperte,
Quod si nunc quæris quo sit nam sanguine cretus,
Nil prohibet seriem repetens ab origine prima,
Quin venias tandem præclaræ ad robora gentis
Sarmatiæ, primas tenuit quæ semper in aruis,
Pertinet huc etiam, quod plus mirabere, Daphnis
Sæpe agit hac tenera tetricos ætate Catones,
Sæpe iocos exercet, & hinc velut exigit hora
Se se conformat, lusus, an seria tractes.
Huic nihil asperitas adimit, nil gaudia rursus
Orta, modum quando prudens custodit vtriusq;
Hic igitur latos Scythiæ sine fine per agros
Errantem nuper Daphnis me fronte paterna
Respexit, primusq; famem miseratus acerbam,
Hic releuauit humo pressum, pinguesq; locando
Ad tempus campos, verba hec superaddidit ipse
Pasce boues velut ante puer, septisq; capellas
Nocte meis include, casas quoq; cespitate tectas
Ex viridi, donec melior fortuna fauebit,
Incole, pruna sub arboribus, sunt mitia poma,
Si non fastidis fruges, & munera nostræ
Telluris, Tu, quicquid habet commune putato,
Hoc aiens amplum manibus perduxit ad antrum.
Hic alit, hic pingui remouet ieiunia farre
Et cantare iubet quoscunq; sub llice versus.
Hanc mihi formosus Daphnis largitus auenam,
Excitat ingenium, validas in carmina vires
Præstat, & illius saturi iam pace sonamus
Tranquilla, fruimurq; bonis, Amaryllidos ipsi
Si deus annuerit, laudes cantabimus olim.
Daphnidis emeritos post hac iungemus honores.
Orbe sub extremo rigidus qua plaustra bootes

Seruat, & arctans Aquilo glacialis in vnda
Decidit ex alto, latijs vbi nulla camœnis
Est sedes, querulum modulans per inane vagarer
Nempe solum Scythiæ, forsân nemus atq; comatum
Vilis & abiectus strepitu nisi Daphni fuisses
Lustrarem patrios nunq̄ rediturus ad agros,
Hinc tibi primitias frugum, seu quicquid odoris
Pomiferis deinceps merito nascetur in hortis
Mittere constitui, vario tum flore coronas
Mane feram, nec grata minus tibi forsitan aras
Hec fore confido q̄ si tener imbuat agnus.
Sin vero ara placet, viuo de cespite ponam
Ante lares, vitulam letus ma&abo quotannis,
Intereaq; tuas digno te carmine laudes
Omne nemus, montes pariter, vallesq; profundas
Voce canens Daphnim clara reboare docebo,
Fru&ibus alma pales solitis, Tu Bacche corymbis,
Certatim Sityri, hunc violis decorate Napeæ,
Vos Dryades, nymphæ & pictos connectite flores,
Mella fluant etiam, tali nam dignus honore
Daphnis, vt incolumem vitam deducat in agro,
Ergo prius curuo pisces in littore mutos
Destituet pelagus, salices aut hœdus amaras
Linquet, & hirsutus gelidis leo vituet in vndis,
Flauam tristis hyems Cererem dabit, æstiferamq;
Autumnus messem, citius ver proferet vvas,
Ex hoc dulce probi nomen q̄ Daphnidis illud,
Pectore labatur memori, seu fistula laudes
Daphni tuas vnq̄ taceat, dum vita supersit.
Thyr Viue decus ruris, iam nunc Melibœæ tepefcunt
Solares radij, maior quoq; collibus vmbra
Proijcitur, nos hora vocat, Melibœæ valetô.

VLDERICHI FABRI RHETI AEGLOGA
SECUNDA CUI NOMEN STYGETVS.

Interlocutores Corydon & Lycidas.

Quid Lycida referam? croceos bis quattuor ortus,
Si bene nunc memini, solis, noctesq; vicissim
Transactas totidem, baculo hoc en falce notavi,
Vidimus, & iam nona dies, quod lentus ab vrbe
Nondum Faustus adest, miseret, pecus omne vagatur
Interea, tantum steriles mugitibus agros,
Et syluas raucis implens. Cui cura bidentum?
Cernis vt hec errant inter dumeta capelle
Incustodite? liquidum non ducit ad amnem
Pastor oues, heretq; vlmis Baccheia vitis,
Parua queror, Nemo folijs, aut gramine verno
Septa gregis spargens ornat, nec frondibus vmbra
Sole facit gelidam cursus peragente diurnos,
Præcipue cum calda premit modo terga leonis.

Lyci Damna quidem Fausti Corydon non pauca recenset,
Nec sine vel summo cordis memoranda dolore,
At nunc mille bouum curis distractus, & agri
Nil tibi polliceor, tristis, nan. cernis oberro
Montibus, ac syluis, placide vix vna quieti
Hora datur, duxi in somnis treis ordine noctes.
Si vacat idcirco Fausti miseresce parumper
Donec ouis dominum videat, tibi numina magnę
Præmia telluris tanto pro munere forsan
Vt pote diua pales, satyri, Pan iusta rependent,
Lanigerumq; pecus tuta ad præsepia coge,
Quippe ego iam dudum vereor, ne tempore saltem
Noctis, vbi occiduum titan se mergit in æquor
Fraxinea tunc crate puer non claudat ouile.

Cory Nocte lupi exercent rabiem, stabulisq; minantur
Grassando fures, abiguntq; armenta latenter.
Sed quid nocte mali Fausto, nebulisue subortis
Haecenus acciderit, dubium, Verum ille serena
Luce meus dexter nunq; decepit ocellus.
Nuper enim viridi recubans, quod fessus, in herba
Æstus vitabam, rapidiq; incommoda solis.
Non procul hinc, Cernis patulam sub rupibus Ornum?
Hic ego prospexi insidias, & furta Strygeti
Primus, Et o pueri iam iam cohibete capellas
Clamaui de rupe vagas, quum furcifer altam
Transiit sepem prope, ac sub tegmine quercus
Annoſe latuit penitus, neq; visus in aruis,

Lyci. Semper amat vicium tenebras, claramq; diei
Persequitur lucem, quicumq; inimicus honesto est,
Vnde nihil miror sceleris si conscia tanti
Mens fuerat, totos vitę latuisse per annos
Num satius, q̄ tanta pati dispendia fame?
Ecquid adhuc oculis hominum se subiicit: atq;
Non pudet impense, nuper qui criminis autor?

Cory Siste gradum, quo pergis? & hec tibi gramina mollē
Pręstabunt sedem, facile est, quod scire laboras,
Expecta, referam, iuxta hec arbusa vicissim
Haud aliena fide, neq; iniucunda relatu
Dicemus, viden vt Thyrsis, cantuq; peritus
Accelerant Meliboeus? & hic sperare licebit
Interea Faustum, nihil est mihi gratius illo.
Ac super optato melius, sed nescio quidnam
Illius aduentu nobis mens pręscia rerum,
Vt solet interdum fieri, pręsagit amicis.
Et iam polliceor, nisi spes me fallit inanis.

Lyci. Spes animū cruciat Coridon, mihi certa probantur

Nil audita iuuant, fidei plus lumina multo
Auribus efficiunt, capitur cui credula mens est
Fraudibus innumeris, Heu quot decepit inanis
Spes hominū, cupidi monstrant Phaetontis habentē.
Hec quoq; fallit aquis pisces, volucremq; canoram.
Fertilis agricolę non semper reddit agellus
Semina pro voto, molles neq; vinitor vuas
Vite legit, Si libra pares equauerit horas.

Cory Dicitur, & duris veniunt os inter, & offam
Pleraq; ruricolis Lycida, loquor ipse malignam
Expertus sortem, curua treis valle iuencas
Proh dolor ammissi, foxturę erat vna propinqua.
Pars bona spes vite est nostrę, spe viuimus agris

Lyci Notus vterq; probe (fateor) Melibœus, & alter,
Quem dicis, vix tantus eram, Sed nonne priusq;
Incipias narrare, magis pecus ipse reuisam
Expediet, lectum viridi non fronde parabis
Hic adero, citius forsan q̄ reris, Eundum.

Cory I, sed vt huc redeas, namq; hac ratione morabor
Sub patula fago, iuxta hanc quę tacta chorusco est
Fulmine, signa notes, alias te deuius error
Postea seducet, notis mihi contigit aruis

Lyci Signaui in nodum coryli iam vimine flexo.
Si non ipsa loci cœcat distantia visum.
Rite sub vmbrosa, letor, grex ruminat vlmo.
Res tibi salua satis Lycida, num cornibus hædi
Colludunt saturi: tribus & quem forte diebus
Quęsieram, nunc taurus adest, vaccęq; quiescunt,
Quid moror vltorius: numerus si quadrat, abunde
Ipse mihi felix videor, mea gaudia promam.
Sunt nobis septem, facile est numerare, bidentes
Quęq; decem semper referunt distenta capellę
Vbera lacte domum, treis ijs superadde iuencas.

C

Cornigerumq; bouem, venient bis dena, quid ultra
Integer esse nequit numerus, quid desit oportet.
Bis quater, atq; decem, digitis numerabo seorsum,
Ac tria, viginti efficiunt, bene sanus, & vnum,
Singula conueniunt votis, requiescite, abibo.
Heus, age, heus Corydon letus, dictiq; prioris
Vsq; memor redeo, quoniam custodia nostri
Tutior, atq; ratus pecoris, ni fallor vtriq;
Iam vacat, in medium profer, tibi plena potestas,
Si quid habes rerum, nescis te quale manebit
Munus apud Lycidam, q̄ soepe rogauit Amyntas
Nec tulit, heredi moriens quod tradidit Ægon.

Cory Cur latus idcirco virides non sternis in herbas?
Forte die hesterni, niueam cum valle iuuenca
Incurua sequerer, nil tum minus ipse putassem
Euentu, Nam cura bouis, quid venit opinor
Obuius, at faciem tonitru quasi territus alto,
Protinus auertens, nil respondebat amico.
Dæmona vidisset (mihi crede) libentius atrum,
Coeptum iter ingredior, stolidumq; subinde Stygetum
Posthabui pariter, nullo dignatus honore
Colloqui, Tu dic Lycida quo dignus honore?

Lyci Ingenue, dicam, atq; omni simul absq; pudore,
Dignus vt in coruos abeat, seu vimine torto
Ad veterem (par est) quercum sublimis inique,
Vnus vt exemplum cunctis q̄ maxima vitę
Supplicia, & penam meritis persoluat adęquam.
Vnus erit terror multis, quic unq; nocentes
Ostendunt animos hœdis, ouiumq; magistro.
At nostri pars magna q̄ hic sermonis habetur
Nec satis agnosco toties quem voce Stygetum
Auribus inculcas Corydon, proinde horror aperte,
Nanq; potes, depinge solo, vel cortice quercus

Quæ sit forma viri, pluuijs qua veste tuetur
Corpus ab irriguis, nunquid tegit ora galero?
Turpe sonat nomen, Si res, vt nomen eidem
Conuenit, haud peior nostris est pastor in aruis.

Cory Nunquid ades solus, captum qui mente Stygetum

Inter pastores, alioqui & carmine notum
Infami, non noscis adhuc: en puluere totum
Describam, Sic trita nimis, vel peruia vento
quolibet absumptum macie, proh penula corpus
Contegit, inde grauem ferro, nodisq; bacillum
Fert manibus, fragiles senior quo fulciat artus
Non nunq̄, rigidusq; pedum vestigia pero
Partim circumdat, partim sic nuda relinquit
Præterea frontem pileo mihi tectus agresti
Venit in occursum, penes hec cognosce Stygetum
Signa, rubent oculi, caput est prægrande, latusq;
Non nimis oblongum, sunt internodia longa.

Lyci Iam memini capularis agit, propterq; senectam
Tam tristem, stabiles misero labentia gressus
Membra negant, semel hunc forsan trieteride tota,
Atq; iterum vidi, latuit si rite recordor.

Cory Falleris egreditur, quanq̄ dolor, atq; senectus
Non nihil impediunt, grauis & contagio morbi,
Quis, alias male sanus, eo maceratus, vt ossa
Vix tegat ipsa cutis partes distracta per omnes.
Plus tamen ijs proprię nocuit, deincepsq; nocebit
Inuidię moles, qua iam sibi pœna & Erynnis
Magna satis, quod tot furijs agitur acerbis
Infelix, & auarus opum, quibus inhiat omni
Tempore, quin etiam Fausti est intentus agello
Luminibus, cœpitq; nouas effingere fraudes.
Ecce aliud, caprum propior qui cornua cœlo
Erecta ceruice gerit, modo tertia lux est,

C ij

Insidijs, atq; arte procul, quia vimine collo
Duxerat iniecto, multum prohibente Lycisca,
Vtq; refert Idas, puer hunc adiuuit Amyntē.

Lyci Rebus in alterius semper marcescit opimis
Inuidus, atq; suis cernens meliora propinqui
Pasqua se cruciat primum, dehinc rumpit in iram
Ingentem, litesq; ciet pastoribus acres.

Cory Ergo Sygetus ea moritur qua percitus ira.
Hec macies hic liuor edax, & pallor in ore,
Num satis, atq; super mores, animumq; Strygeti,
Nec non mille dolos, tacito quos pectore voluit,
Commonstrant: taceo interea quę falce notauit
Nescio quis properans illac, sed cortice legi
Carmina fagineo, nihil hec agreste sonabant,
Nec triuale quidem, poteris, nam litera apertas
Seruat adhauc rimas, etiam percurrere visu.
Nil moror, huc ducam, sequere ilicet, ipse prebo.

Lyci Non opus est, dum mente tenes in cortice fagi,
Quin magis hic recita, numeros paulo ante notatos,
Haud secus, ac legeres quacumq; ex arbore hiatus
Aduertam, modo rumpe moras, & tedia longa.

Cory Nil tibi polliceor, quoniam me obliuio rerum
Soepe capit velox, ouium quoq; cura mearum
Preterit, atq; Idas nuper mihi clausit ouile.
Attamen experiar, quantum natura vigoris
Dędala contulerit, seu quę spes vertice summo
Esse queat natis longo post tempore canis,
Tardius in mentem veniunt, si verba tenerem,
Vt numeros memini, subito modularer acuta
Voce, quod in syluis, simul & conuallibus Echo
Adclamans sonitu passim resonaret eodem.
Adsis, iam Lycida mecum sub pectore voluo.

Lyci Iunge, quid expectas: adsum tibi, verba camœnis;

Cory Nulla fides verbo, leuibus nolite Lyconis
Credere promissis hortor, quid? cętera desunt,
Clarius id repetam, Leuibus nolite Stygeti
Credere pollicitis moneo, me damna, bubulci
Grandia sic cautum faciunt, & tempora vitę,
Risus inest vultu, sardis sed amarior herbis,
Niliacęq; ferę lacrimas effundit amicas,
Credite pastores blando sermone venenū,
Quo nil deterius vobis, & ouilibus, atrum
Turpis, & infelix celat, miser, atq; superbus.
Ore suam potius vocem, non pectore format
Hec cecini vates, vos hec meminisse iuuabit.

Lyci Phœbus amat vatem merito, dryadesq; puellę
Fortia, cum satyris, primum qui robora phagi
Carmine tam docto nostris signauit in oris,
Rusticus ipse quidem (fateor) sed talia condis
Carmina, diuersus nunq; quę spernet Apollo.
Texere Pan calamos docuit, me iudice, pana
Tu vincis, dulciq; suo quę flumina cantu,
Atq; feras duxisse ferunt, vel Apolline natum,
Thrax erat ille prior patria, Thebanus & alter.
Sed iam tempus adest, adeam, quia montibus vmbra
Tenditur in longum, campisq; mapalia fumant.
Accipe promissum Corydon, neq; vile putato,
Munus, habes calamum nunq; qui dissona reddit
Sibila, disparibus doctę est formata citutis
Fistula quam cernis propius fer lumina, septem,
Ecce tibi, quid plura loquar: vix vnus & alter
Hanc tetigit cannam manibus, durisue labellis.

Cory Quicquid id est memor accipio, gratulorq; paterna
Rura domi visam, tepidus sol occidit vndis.
Ite, vale inxerea Lycida, nunc ite capellę,

Ad circumspēctos, atq; probatę fidei viros Nicolaum
& Andream Salomones ciues cracouieñ, de armis
ob virtutē maioribus suis concessis, quibus
& ipsi merito gaudent Carmen Vlde
richi Fabri Rheti,

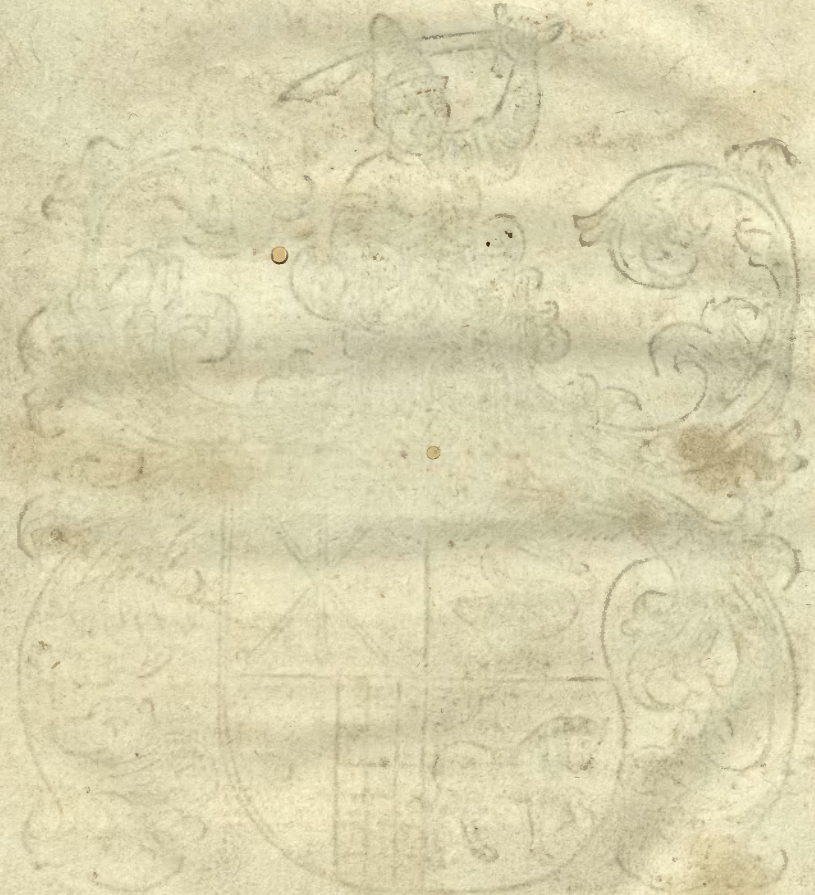
OMnibus vna licet generis sit origo, scelerata &
Degener vt nemo, quem nisi vita facit.
Si inspiciamus nostrę fragilis primordia vitę,
Est genitor cunctis vnus, & vna parens,
Sed tamen in primis refert quo sanguine cretus
Quilibet, ac proprium nunc genus vnde trahat,
Pulchra suis virtus veniens, meritissq; parentum
Efficit ingenuum, & clarior ortus aui.
Quem penes est virtus nemo hoc generosior illo,
Hec hominum terris tollit ad astra genus.
Re sine/ qui falsos numerat, seu nomine tantum/
Ipse malus, titulos, nil prope laudis habet.
Nil quasi laudis habet, nomen sed iactat inane
Degenerans, vicia & detegit vsq; sua.
Bellica quem virtus ornat, quem splendor auitę
Stirpis, & ingenium, cum probitate simul.
Qui foris, atq; intus, factis, animoq; relucet,
Hic titulum verę nobilitatis habet.
Marius, & Cęsar, Magnus, Sic Scipio, Cocles,
Sic Fabij gestis enituere suis,
Sic quoq; de nitido Salomonũ stemmate nati
Nobilitium proceres commeruere decus.
Splendida Sarmatię gererent insignia gentis,
Hęc sunt virtutis pręmia certa suę.
Arma togę bene conueniunt, Martiq; cruento,
Tempore sunt omni fortibus apta viris.

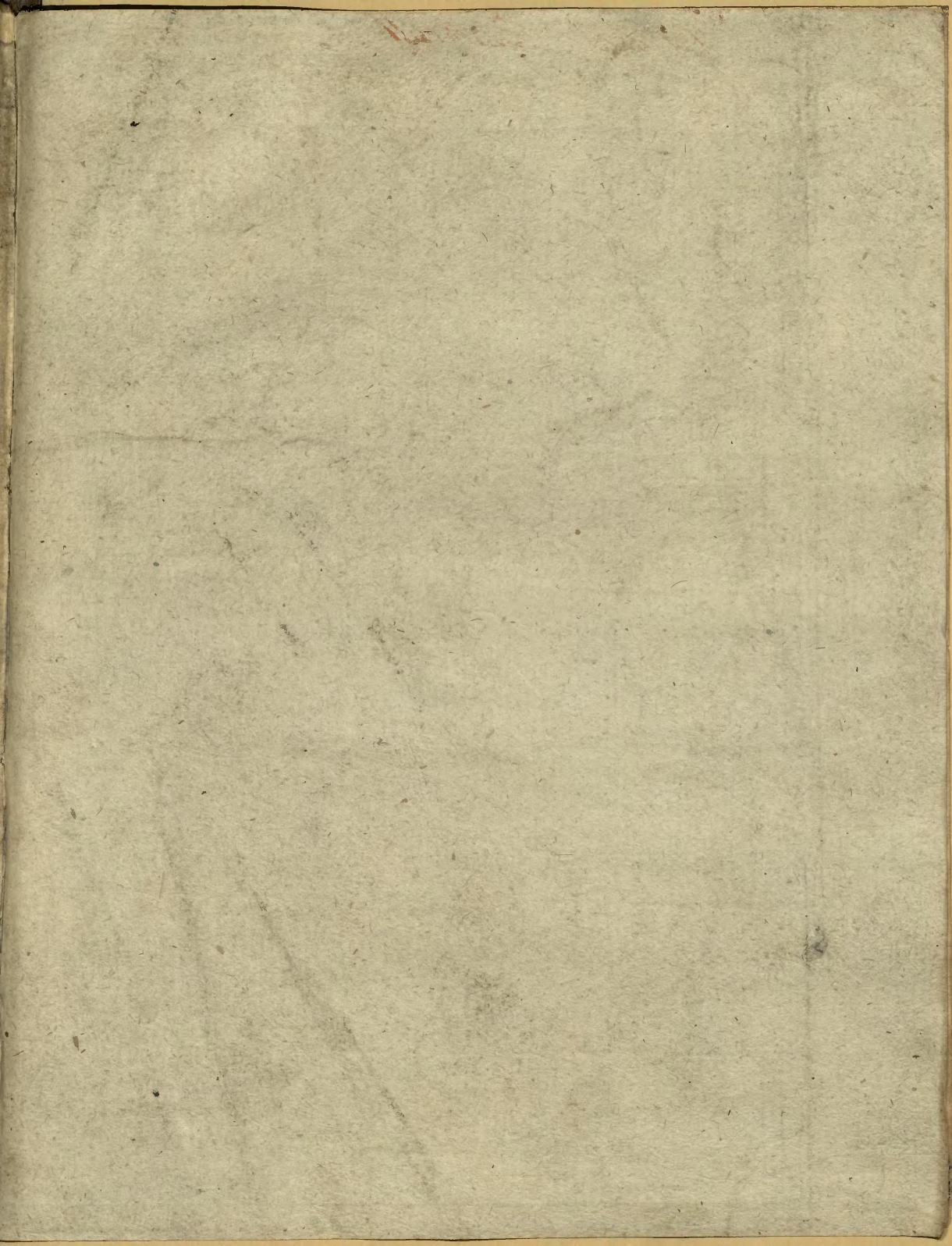
En ales niue candidior, phœboq; dicata,
Flebilibus numeris quę sua fata canit.
Belliger hinc nigro sonipes stat tegmine cinctus,
Qua sinit instructos scandere sæpe viros.
Cernimus & galeam cristis, treisq; pre nitentes
Hastas, diuersum quodlibet vnde notat.
Candorem tibi signat olor, mentemq; pudicam,
Hastę animos fortes, munera Martis equus.

NL

Hic animos fortis numerus hanc educe
Civorem libellum eloy mentem patiam
Hic dicitur quodlibet vnde n. n.
Caminus dicitur in h. t. r. e. n. n. n.
Qua hinc hinc ostendit se per v. n.
Diliget hinc n. n. n. n. n. n. n. n. n.
Vnde hinc n. n. n. n. n. n. n. n. n.
E. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n.

Konservacja dokonana w r. 1963
przez Piotra Karowskiego
Inteligent Biblioteki Miejskiej

B. 506-

510